

Чорнобильський ліс

Наталія Дзюбенко-Мейс

Один за одним сходять долі клени,
І музика мовчить по убієнних,
І чорні трави мервляться у страсі
По річці,
по землі,
і по комасі.
Все нижче опускаються коліна –
У ясенів обпалено коріння.
О, хто ми?
Що ми?
Звідкіля прибули?
В нас хвора пам"ять.
Ми усе забули
І вже таки по всьому.
Навіть вітер –
Лиш соломинка перетертих мітел,
Лиш камінець у горлі.
І нікому
Не відшукати батьківського дому.
Горючий пал.
І хворість...
І задуха.
В болоті, на купині – мертві духи.
Отам – побіля кістяка морелі
Русалчині віночки,
Скрипка Леля...
І висохлі струмків співучі жили,
З яких пили.
Й за те, либонь, убили.
Бредуть в світи — руді і погорілі,
Дерева із яких зірвали шкіру...

Наталя Дзюбенко-Мейс